കലക്കത്ത

കുഞ്ചൻനമ്പിയാരുണ്ടാക്കിയ

രാമാനുചരിതം

ഓട്ടന്തുള്ളപ്പാട്ട.

കൊച്ചിയിൽ മുതലിയാർഭാഗത്തിരിക്കും

വലിയപറമ്പ നടുവിലെവീട്ടിൽ

സുബ്രഹ്മണ്യൻപെരുമാൾ

പിള്ള അച്ചടിപ്പിച്ചത.

കൊച്ചിയൽ

സെന്തൊമ്മാസച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത.

കൊപ്പി—൧൦൦൦.

൧൮൮൧.

രാമാനു ചരിതം

ഓട്ടംതുള്ളപ്പാട്ടു.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ

അവിഘ്നമസ്തു.

കാരണപൂരുഷനാകിയഭഗവാൻ വാരണവരന്റെവാരിജനയനൻ ദ്വാരാവതിപുരിതന്നിലുദാരം ദാരങ്ങളുടെസമൂഹത്തൊടും സ്വൈരംവാണരുളീടിനകാലം നാരദമുനിവരനൊരുദിനമൻപൊടു നാരായണനെകാണ്മതിനവിടെ പാരാതങ്ങെഴുന്നെള്ളി നിശ്രദ്ധം പതിനാറായിരമെട്ടും സ്ത്രീകടെ പതിയാകുന്നപരൻപൂരുഷന്താൻ അതിമാനുഷനിവനെങ്കിലുമനവധി മതിമുഖിമാരൊടു കൂടിരമിപ്പാൻ മതിയായ്വരുമൊതാനൊരുവൻപുന രതിന്റെകൌശലമങ്ങറിയെണം പ്രതിദിനമൊരൊനാരികളൊടും രതിസുഖമനുഭവമെന്നുവരുമ്പൊൾ ഉഴവില്ലാതൊരുപുല്ലുകിളുത്തൊരു പഴനിലമെന്നകണക്കെസ്ത്രീകൾ ക്ലേശംവരുവാൻ വളരെക്കാലം പാഴിലിരുന്നെസംഗതികൂട്ടു - മുപ്പത്തുമെട്ടുമൊരഞ്ചുംവരിഷം മാസംപത്തുംദിവസമൊ

രെട്ടു. അങ്ങു കഴിഞ്ഞാലൊരുദിനമവനൊടു സം
ഗമമംഗനമാൎക്കു ലഭിക്കും. തണ്ടാർശരവരുമെളവെ
നാരികൾ കണ്ടുമുമ്പാരൊത്തുമ്പൊൾ തണ്ടാർ
മാതിൻകണവന്മായവൾ ചൊന്നൊരുത്തുമ്പൊൾ ക
ലതത തലമുടിയൊക്കെവളൎത്തുമെന്നു. മുലയി
നൊത്തുങ്ങിയുലഞ്ഞു ചമഞ്ഞും ചലപട്ടിനമക്കൾ
വരുമൊരു വിലപിടിയാതവൾ ളൊത്തുമ്പൊൾ
ആയവൾ പെററു പെണ്ണുന്നാൾപുന. രവ. ളും
പെററുങ്ങടങ്ങുമതങ്ങനെ മക്കളും മകനുമൊരുമകൾ മ
കനും പലകപലതിന്നെതിന്നാലവിടെ സുഖമി
ല്ലെന്നും പന്നഭവിക്കും കാളിയമഥനൻ വരുത്രസ്ത്രീ
കളെ വെളിമെഴിച്ചുത്തുപിതമായില്ലാ കെളികൾക്കു സു
ഖമില്ലീസ്ത്രീകളെ ലാളിക്കുന്നതുമെങ്ങനെ കൃഷ്ണൻ
മുററുമൊരുത്തിയെ ലാളിക്കുമ്പൊൾ മററെല്ലാ
ന്നിന്മുഞ്ഞിക്കുറുക്കും തെററന്നവളെ സ്സമ്മാനിച്ചാ
ൽ കുററം മററവളൊന്നുണ്ടാക്കും അററമതില്ലാതം
ഗനമാക്കിയ കൊററുകൊടുത്തും കൊപ്പുകൾ പലരി
ത്തും പെററിനകൂട്ടുകമെന്തുള്ളതിയു മെററം പല
വകചിലവുകളിട്ടും പലരെസ്ത്രീകളെ വച്ചുപുലൎത്തും
ജനപ്രഭുക്കന്മാരുള്ളതശേഷം കളവാനെള്ളാരു
സംഗതിയാകും കളവാണികളിൽകാംക്ഷമുഴുത്താ
ൽ നളിനവിലൊചനനാകിയകൃഷ്ണനു നാരികളു
നവധിയുണ്ടായതിനാൽ കളിപറകല്ലൊരുവനെ.ര
വുമുള്ളിൽ തെളിവില്ലെന്നും പന്നഭവിക്കും വാച്ച
തുമസ്തനമക്കെന്തതിനാ ലീശപരവിലസിതമാ
ക്കറിയാവൂ നന്ദകുമാരൻബൊധിക്കാതെ ചെന്നു

പുത്രുക്കൊടയാളിപ്പോരുളിക്കിൽ നിന്നുടനൊന്നു
വിശേഷമറിഞ്ഞു ശ്രീരാമമുക്കുഗമിച്ചീടെണം —
ദുഃഖാന്തരമാമുനിതന്നുടെ ചിത്താന്തത്തിൽ വി
ചാരിച്ചുണ്ടൊരു പുത്രൻമണിമാളികമുകളേറി പു
രുഷോത്തമനുടെ ശയനഗൃഹത്തിൽ ചാലെവാ
തിൽപഴുതിൽക്കൂടെ ചാലെയൊളിച്ചുടനൊക്കും
ന്നേരം ഉത്തമപുരുഷൻവെറ്റിലയും തിന്നുത്തമ
കാമിനിമണിയൊടുചേർന്നു മെത്തകരേറിമ
നോഭവലീലകൾ ചിത്തസുഖേന കഴിപ്പതുകണ്ടു
ഇന്നുമുരാന്തകനിവളോടുകൂടി ചെന്നുശയിക്കും
ദിവസമിതല്ലോ എന്നറിഞ്ഞു മുനീന്ദ്രൻമറ്റൊ
രു മന്ദിരസീമനി ചെല്ലുന്നേരം അവിടത്തിൽ പു
നരംബുജനേത്രൻ മഹിളാസുന്ദരിയാമൊരുപെ
ണ്ണും പകടകളിച്ചും കൊണ്ടുരസിച്ചും വികടവി
നോദംവാണരുളുന്നു മറ്റൊരു ഭവനേ ചെന്നുമു
നീന്ദ്രൻ പാറിയൊളിച്ചുടനൊക്കുംനേരം കറ
ക്കുഴൽമണിയൊരുവൾമുകുന്ദനു വെറ്റതെറുത്തു
കൊടുപ്പതുകണ്ടു എതിർഗേഹാന്തേ ചെന്നുമുനീ
ന്ദ്രൻ കതകിൻനികടെ നോക്കുന്നേരം ചതുരൻ
കുഞ്ഞനുമൊരു സുന്ദരിയും ചതുരംഗം വെക്കുന്നതു
കണ്ടു വിനോദധരമുനിമറ്റൊരു ഭവനേ കാണാത
വിധ ഒളിച്ചുടനൊക്കി ചെന്നോന്നീടിനമധു
സൂദനനും ഏണാക്ഷിയായീടിന പെണ്ണും വീ
ണാവേണുവിനോദത്തോടെ കാണായവിടെരമി
ക്കുന്നതുമഥ പരഭവനാന്തേ ചെന്നു മുനീന്ദ്രൻ പ
രമപുമാനെയുമവിടെക്കണ്ടു പരിമളമിളകിനമല്ല

യജ്ഞമൊഴുകം. പരഭൃതമൊഴിയുടെകുചഭരയുഗളും
പരിചൊടുതിരുമാറ്റിടമിടചെൎത്ഥ പരമാനന്ദ
സുഖെനപുണൎന്നു പ്രാണാധിപനാംമാധവന
ങ്ങാ രെണാമിഴിയുടെപാദസരൊജെ. വീണൊ
ശ്രുവംനെങ്ങീടുന്നതുമഥ കാണായ്വന്നിതുമറ്റൊരു
ഭവനെ നലമൊടുമറ്റൊരുഗെഹെകൃഷ്ണൻ ചല
മിഴിയെനിജമടിയിലിരുത്തി തലമുടിചമിക്കിവിട്ടു
ൎത്തീട്ടുന്നൊരു സുലളിതമവിടെകാണായ്വന്നു ക
ലിതകുതൂഹലമന്യഗൃഹത്തിൽ കലിമുനിചെന്നു
കരെറുന്നെരം ജലജദളെക്ഷണനെവംനല്ലൊരു
ചലമിഴിയെനിജമടിയിലിരുത്തി മലയജപംകജ
കുംകുമകളഭം മുലകളിലണിയിക്കുന്നതുകണ്ടു കല
ഹപ്രിയമുനിതാനഥമറ്റൊരു നിലയംതന്നിൽ
ചെല്ലുന്നെരം വലരിപുസഹജനൊരംഗനത
നുടെ മുലയിണമെല്ലത്തൊട്ടതിലൊടി കലഹിക്കു
ന്നതുകാമിനിനുടെ മുലയിണയായാണൊമറ്റൊ
രുനാരിയെ ബെലനംചെയ്യില്ലാശ്രുസുശീലെ കല്പ
ഷതകളുകകളുമൊഴിമെനലെ കുലദൈവതമെവരി
കസമീപെ ബലഭദ്രാനുജനിങ്ങനെ യുവതളൊട്ടു
പലമൊഴിഹന്തകനിഞ്ഞു പറഞ്ഞു കലഹംതീൎത്തു
ടനവടെലലാടെ തിലകക്കുറിചെൎക്കുന്നതുകണ്ടു
തട്ടിശി മറ്റൊരു ഗെഹെ കൃഷ്ണൻ മട്ടൊളുമൊത്തി
പ്പദവുംപാടി പദ്യംചൊല്ലിപ്പൊരുളുരുളീടിന വി
ദ്യവിനൊദവിഹീനൻകണ്ടൊൻ രൊഷമകന്നഥ
മറ്റൊരുഭവനെ വിശെഷമതറിവാൻചെല്ലും
നെരം.

മല്ലാരിദേവനൊരു മല്ലാക്ഷിയോടുംകൂടി മല്ലാ
യുധവിശിഖമല്ലാസത്തോടുംകൂടിമെല്ലെവരികതട
വില്ലെത്തുമെന്നുമലർ വില്ലെന്തിവരുന്നൊരുമല്ലൻ
മദനനെന്ന കൊല്ലുന്നതിന്നുമുമ്പെതെല്ലുംമടിക്കു
ടാതെ. വെള്ളംപാഞ്ചസാരയും വെല്ലമധുരമത്തുമെ
ല്ലെന്നുതരിക്കനി കിടല്ലെന്നുമിന്നുവെണ്ടാ നല്ല
തിന്നെരമൊരു വല്ലന്തിയുണ്ടാകാതെ നില്ലന്തി
കമനസികില്ലെന്തിയുഴല്ലുന്ന കാമവല്ലിനീയെ
ന്ന്യശതിയില്ലുനമുക്കിന്നു. ❖ ❖ ❖

ഇങ്ങനെയൊരുപുരിതന്നിൽമുകുന്ദനൊ രംഗ
നയൊടരുൾ ചെയ്യുതുകെട്ടഥ തിങ്ങിന മൊദാൽ
നാരദമാമുനി യെങ്ങുമൊരെടമിളച്ചീടാതെ ഉറക്കെ
റുംഹരിചരിതംകണ്ടഥ മൂക്കെൽവിരലുംവെച്ചുനട
ന്നു. നിൎക്കെപ്പതിനാറായിരമെട്ടുമി തൊക്കെക്കെ
ണ്ടുസുവൎണ്ണഗൃഹത്തിൽ എല്ലാശയനഗൃഹങ്ങളി
ലുംപെത മല്ല്യാന്തകനുംമഹിഷിയുമായി സല്ലാപാ
ദിസുഖെനശയിപ്പതു മല്ലാസാലിഹകണ്ടുമുനീ
ന്ദ്രൻ - കൃഷ്ണഹരെമധുസൂദനമാധവ വൃഷ്ണികുലെ
ശ്വരവിശ്വംഭരജയ വിസ്മയമീശ്വരതവമഹിമാ
യം. സസ്മിൻസ്വാമിനാഥനമസ്യേ-സസ്മിതനാ
കിയനാരദമുനിയിങ്ങിനെ വിസ്മിതനായിവണങ്ങീ
ട്ടടനെ രുഗ്മിണിതാനഥവാണരുളീടിന രുഗ്മനി
കേതെചെന്നുമുനീന്ദ്രൻ ഒട്ടുംമടിയാതെ ക്ഷണിപ
റവാൻ വട്ടംകൂട്ടിവസിച്ചരുൾചെയ്യു. ❖

വരികവിരവൊടുവിമലതനുജെ വരഗുണശാ
ലിനിവാരണഗമനെ ഹരിവല്ലഭിമാർപതിനാറാ

ന്ദിര മരുന്നോധരിമാരതിസുന്ദരിമാർ അതിലധി
കം പുനരെട്ടുനന്താംഗികളതിലും സുന്ദരിനീയും ഭാമ
യു മതിശയമാകിന ഹരികാമിനിമാരതിന്നൊരു
സംശയമില്ലസുശീലെ അതിലും ഹന്ത നിനക്കു
വിശേഷിച്ചതിസൌഭാഗ്യമിതെന്നു പ്രസിദ്ധം
എന്നിഹ പലരും പറയുന്നതുകേട്ടങ്ങനെ തന്നെ
നമുക്കും ബോധം ❖ ❖ ❖ ❖

സത്യഭാഷിണി രുഗ്മിണിനീയും സത്യഭാമയും
പ്രതിതുല്യാ സത്യസന്ധനാം കൃഷ്ണനനിങ്ങളിൽ
നിത്യരാഗമൊരു നീക്കവുമില്ലാ എങ്കിലും കിമപി
സംശയമില്ലാതുള്ളകല്പദ്രുതിഹ ഞാനൊന്നുരചെയ്യാം
മക്കമാർമണിനിങ്കലുറച്ചൊരു പങ്കജാക്ഷനെ ത
ങ്കലതാക്കാൻ സത്യഭാമതാനൊന്നുമതിന്നിതു സ
തപബുദ്ധിയാം നീയറിയുന്നൊ ശുദ്ധമന്ത്രമൊ
സാരമവൾക്കൊരു ശുദ്ധപത്രമൊ കിഞ്ചനന്യൂനം
പ്രേമധനാഢ്യ ഹരികവൾ ശുദ്ധരാഗ
മുടവായിതുകാലം പാരിജാതമമരേന്ദ്രബലത്തെ
പോരിലിൻപൊട്ടുജയിച്ചു മുകുന്ദൻ പാരിജാതമ
പിഹരന്നഹരിച്ചു പാരിടത്തിലതുകൊണ്ടുവന്നഹപൊ
ന്നുരുതമാരുമറിയാതൊരുലിക്കിൽ പെരുമാററി
വിധമൊന്നുപരത്തി ഭദ്രനട്ടുവളർത്തുന്നെച്ചു
ചിത്രരത്നശിലകൊണ്ടുപടുത്തു പത്മരാഗതനെ
ല്ലുംമണലും വൈരം പത്മനാഭന്റെ ഭാമിനിയാകും
സത്യഭാമയുടെ മന്ദിരമിപ്പോൾ സത്യലോകസുര
ലോകസമാനം. ❖ ❖ ❖ ❖

ഇരക്കുന്നജനങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്ന ദ്രവ്യമെല്ലാം

ഭതരിക്കെസദാനംചെയ്യാനൊരിക്കാലുംകുറവില്ലാ
ഉരുക്കഞ്ഞിരണ്ടുവാറുമൊരിക്കൽ ഭുജിച്ചുകൊണ്ടു
മരിപ്പാറായ്ക്കിടക്കുന്നൊരിരപ്പാളിക്കൂട്ടമെല്ലാം നി
രപ്പൊടെപാരിജാത ത്തരുപ്രൌഢനൊടുചെന്ന
ങ്ങിരക്കുന്നേരമെതന്റെ പരക്കുന്നകൊമ്പുകളി
ലിരിക്കുന്നപട്ടുംപൊന്നും പെരുക്കുന്നനെല്ലുംവി
ത്തും കൊതിക്കുന്നതെല്ലാംതാഴെപതിക്കുന്നതാക്കു
കാണാം — ഉടുപ്പാനില്ലാത്തവർപട്ടുടുത്തുകൊണ്ടും
കയ്യിൽതൊടുത്തുകാതുരണ്ടിലുംകടുക്കൻപൊട്ടുകൊ
ണ്ടൊരൊമിടുക്കന്മാർനെല്ലുമരിയും പൊട്ടുകെന്നാ
പട്ടിൽകെട്ടി നടക്കുന്നുവീട്ടിൽകൊണ്ടു കിടക്കു
ന്നനാരിമാരും കൊടുക്കുന്നുവെണ്ണപാരെല്ലാം കട
ക്കാരുംപൊന്നുവന്നു തടുക്കാതെദ്രവ്യംവാങ്ങി അ
ടക്കംപൂണ്ടങ്ങുമാറി നടക്കുന്നുസന്തോഷിച്ചു ക
ടുക്കുന്നുവെലയെല്ലാ മെടുക്കുന്നവർക്കുകൂലി കൊ
ടുക്കുന്നതിന്നുമെത്രം മടിക്കുന്നൊരില്ലിക്കാലം.

തരുണീകുലമണിഭാമവസിക്കും പുരമതിൽമ
രുവിനൊരുതരസുരതരു ഉരുതരധനവസനാദി
കളെല്ലാം തെരുതെരെയങ്ങുകൊടുക്കും താനും തെരു
വുകൾവീടുകൾനാടുകളെല്ലാം പെരുകിനധനധാ
ന്യാദികൾകൊണ്ടിഹ പരിപൂർണ്ണാമൃതമായ്പുനരി
രുവെത നരവരസുന്ദരിരുഗ്മിണിബാലെ ഇത്ത
രമൊരുതരസുരവൃക്ഷത്തെ സത്വരമിങ്ങിഹകൊണ്ടു
നാല്പ്പാൾ പത്തുസഹസ്രവുമാറുസഹസ്രവു മു
ത്തമകാമിനിമണികളിലാകും ഉത്തമപുരുഷൻ
ജാനം ചെയ്യുള്ളതൊഴിൽകൊള്ളാമായത്തുപൊട്ടെ

എട്ടുവധൂക്കളിലെററംമേരഹരനിഷ്ടമതായൊരു രു
ഗ്മിണിനിന്നുടെ വീട്ടിലെമുററത്തമരദ്രുമമങ്ങു ന
ട്ടുന്നപ്പാൻ നിന്നുടെവല്ലഭനോടും കനിവില്ലാ
ഞ്ഞതുകഷ്ടം. ഹന്ത നിനക്കുതരാഞ്ഞതിനെക്കാളു
ന്തൊപമവൾക്കുകൊടുത്തതുൾകൊന്നതിനെക്കാ
ൾക്കൊതചിറക്കൽ ചെന്നുവിളിക്കുന്നതു ബഹു
ദുഃഖ ഇത്തരമെഷണികൂട്ടി മുനീന്ദ്രൻ സത്രപത്മ
ങ്ങുഗമിച്ചൊരുശെഷം ബുദ്ധികൾഇയവുംപൂണ്ടിഹ
രുഗ്മിണി ക്രുദ്ധിച്ചവിടത്തന്നുടെഭവനെ കതകു
മടച്ചുകിടക്കുന്നെരം കടന്നിറമുടയവനങ്ങു ഴ
ന്നെള്ളി- ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

പദം—ബന്ധുകാധരിമാർകൂപ്പും ബന്ധുരാം
ഗീവാതിൽ ബന്ധിച്ചുകിടപ്പാനെന്തൊരു ബ
ന്ധംപോലെ - അന്തിനെരവുമിരുട്ടും വന്നുകൂടിനി
ന്റെ അന്തികെ ശയിപ്പാനെല്ലൊവന്നതൊന്നും-
എന്തിനുകലഹിക്കുന്നു കല്യാണാംഗികുഞ്ഞെൻ എ
ന്തൊരുപിഴചെയ്തിപ്പൊളെന്നുചൊല്ക - മാര
ന്റെശരങ്ങളെററു മാഴ്കുന്നുമെച്ചിത്തം കാരു
ന്റെമാലറിയുന്നവനീയല്ലാതെ - പന്തിടഞ്ഞപൊർ
മുലകൾ പുൽവാനെല്ലൊവന്നു ദന്തിഗാമിനിനി
ൻകാന്തൻവാസുദെവൻ - മററുള്ളമാനിനിമാരെ
കൈവെടിഞ്ഞു ഞാനും മുററുംനിന്നൊടു രമിപ്പാ
നെല്ലൊവന്നു - കാമമെന്തിനിക്കബൊലെക്കുറില്ലാ
താഴുന്നു തെററന്നുകതകടപ്പാനെന്തുമൂലം - പാര
മുണ്ടുപരിതാപം പംകജാക്ഷീപൊലെ പാരാതെ
വാതിൽതുറക്കാ രുഗ്മിണി. ❖ ❖

ഇങ്ങനെമധുരിപ്പതന്നുടെവചനം തിങ്ങിനക
ലുഷത്തോടെകെട്ടഥ മങ്ങിനമുഖവുംതാഴ്ത്തിയിരു
ന്നു കലങ്ങിനവചസാരുഗ്മിണിചൊന്നാൾ

പദം — വണ്ടാർകുഴലിമാരെകൊണ്ടാടിവിനൊ
ദിപ്പാൻ പണ്ടൊരുമെവമില്ലെല്ലൊ പംകജനെത്ര
പണ്ടൊരുമെവമില്ലെല്ലൊ - അംബുജമധുപാനമാ
മരികെന്നഭൃംഗം നിംബത്തെകാംക്ഷിച്ചീടുമൊ നൃ
മ്മലാകാര നിംബത്തെകാംക്ഷിച്ചീടുമൊ - പാ
രാതെതന്നെപതിനാറായിരംനാരിമാർ വെറാഴ്ചി
നക്കുമുണ്ടല്ലൊ വെലാനമൂന്ന് വെറാഴ്ചിനക്കു
മുണ്ടല്ലൊ- പാരിജാതത്തെനൾകിപാലിച്ചുവച്ചി
രിക്കും വാരിജാക്ഷിഞാനല്ലെല്ലൊ വാരിധിവ
ൎണ്ണ വാരിജാക്ഷിഞാനല്ലെല്ലൊ - ദിവ്യസ്ത്രീയൊ
ടുകൂടിദിവ്യകുസുമംചൂടി നിവ്യാജക്രീഡചെയ്യാ
ലും നീലലൊചന നിവ്യാജക്രീഡചെയ്യാലും -
സാരംഗഭ്രൂമുഖമാരങ്ങൾനിൻവരവും പാരം
കൊതിച്ചുമെവുന്നു പാരാതെപൊകാ പാരംകൊ
തിച്ചുമെവുന്നു-

ഭീഷ്മകമകളുടെവചനമതിങ്ങനെ ഉന്മുഖരാ
യകെട്ടുമുകുന്ദൻ ശാന്തവാക്കുകൾചെയ്തുപൊ
ക്ക ശാന്തതകിമപിവരുത്തിക്കൊണ്ടഥ പാതി
ൽ നൂറല്പിച്ചാശ്രുഗ്രഹംപു കാധിപറഞ്ഞുകളഞ്ഞു
തെളിഞ്ഞു ഭാവമിയന്നൊരുഭാമിനിയൊടും ഭഗ
വാനത്രശയിച്ചുരമിച്ചു -

അവശതകൾപറഞ്ഞുകളഞ്ഞു അവളുടെമുഖ
മാശുതെളിഞ്ഞു കളുർമലകളണച്ചുപുണൎന്നു ഇതി

പലവിധചീലാത്തുടന്നു രതിരമണനൻബാണമെറിയ
ന്നു മതിമുഖിയുടെകോപമടങ്ങി രാ॰ിപടകളിലന്നു
മടങ്ങി മധുമലർഗണമാശ്രുപൊഴിഞ്ഞു തലമുടിവ
ടിവൊട്ടമഴിഞ്ഞു പരിചൊട്ടവെററിലപാക്കുന്നു ക
ന്നു രജനികഴിഞ്ഞുപുലന്നുസമാ.

രജനികഴിഞ്ഞുപുലന്നൊരസമയെ രുചിര
സുഖെനമുകുന്ദൻഭഗവാൻ നിജകൃത്യങ്ങളുംകഴി
ച്ചുഭുജിച്ചഥ നിജമണിഭവനെചെന്നുവസിച്ചു
ഉള്ളിൽനിനച്ചിതുരുഗ്മിണിദെവി കളുളിലഹംഭാ
തിരെയാസ്ഥഹകിഞ്ചിൽ ഉള്ളനരാംഗിജനങ്ങളില
തിശയ മരുവകംഞാനെന്നൊരുദ്ദാരഭാവം ഏ
ങ്കിലതൊട്ടുശമിപ്പിക്കാഞ്ഞാ ലെങ്കലൊരുന്നതവ
രുമിനിമെലിൽ എന്നുമനസ്സിലുറച്ചുമുകുന്ദൻ ത
ന്നുടെവാഹനമാകിയഗരുഡനെ വിരവൊട്ടുചി
ന്തിച്ചീടിനസമയെ ഗരുഡനുമൻപൊട്ടുവന്നുവ
ണങ്ങിയരുളിച്ചെയ്തുമുകുന്ദൻഭഗവാൻ ഗരുഡാ
ബദരികസമീപെപുണ്യമതെ കദളീവനത്തിലിരിക്കു
ന്നുണ്ടിഹ കപിവരപുംഗവനാകിയ ഹനുമാൻ
മമനാഥനുടെബീജമവൻമമ വചനെപുരത്തെ
ഗ്രഹിപ്പിച്ചൊരുവൻ രഘുനായകനുടെഭക്തൻമാ
രുതി ലഘുതരലംഘനലവണസമുത്ഭൻ സുഗ്രീ
വപ്രിയനംഗദസെവ്യൻ മശ്രീവനൻറകപൊ
ലസ്ഥലമതി ലുഗ്രനപാവച്ചികളിശകരാളുക രാ
ഗ്രംകൊണ്ടെടികൂട്ടിയവീരൻ അർജ്ജുനതനുടെര
നയൻനിവശിച്ചര ഭഞ്ജനമൻപൊട്ടുചെയ്യൊരു
വീരൻ അക്ഷകുമാരനെ വിരവൊട്ടുതന്നുടെ ക

ക്ഷാന്തന്നിലമർത്തിഞെരിച്ചു വധിച്ചുവിപക്ഷന
താമ്മുരവിട്ടിന മാരുതസുതനുടെ വീക്ഷണമായ
തു പാരാതിങ്ങു ലഭിച്ചീടേണം ഭക്ഷണരായ ഭവാ
നതിനധുനാ പക്ഷികളൊത്തു മപ്പൊഴുതരവേണം

ഗന്ധമാദനമഹാഗിരിമുകളിൽ ഗന്ധവാഹ
നന്ദനസഹസ്രബലം മമ ബന്ധുവാകുമവനാശുവ
രേണം. മർക്കടാധിപനെയിങ്ങുവരുത്താൻ ദുർഘടം
തവ ഫലിക്കയുമില്ല മർക്കടാക്ഷനവനാഗ്ര മുണ്ടങ്ങു
നിക്കമില്ല വരുമങ്ങു ധരിച്ചാൽ പണ്ടു രാമനുടെ ചാ
രുകടാക്ഷം കൊണ്ടുമത് പ്രിയനതാം ഹനുമാനെ
കണ്ടുകൊൾവതിനു കൌതുകമിപ്പോൾ ഉണ്ടു മേമന
സി പക്ഷികളല്ലോ രണ്ടുനാലു ദിവസത്തിനകം
നീ കൊണ്ടുവന്നു മമ കാട്ടുക വേണം രണ്ടുപക്ഷ
മതിനില്ല ഭവാനെ കണ്ടു വെങ്കിലവനിങ്ങിഹ
പോരും - ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

അരുളപ്പാടതു കേട്ടു ഗരുഡൻ മുകുന്ദൻതന്റെ
തിരുപ്പാദേ വീണു കുമ്പിട്ടിരിച്ചു സന്തോഷത്തോ
ടെ ചിറകും പരത്തികൊണ്ടങ്ങുയർന്നു മാരുതവേ
ഗമിയന്നു വടക്കു നോക്കി പറന്നു നാട്ടുകൾ കാട്ടും
കടന്നു ഗന്ധമാദനമണഞ്ഞു കീഴ്പോട്ടു നോക്കിയ
റിഞ്ഞു മാരുതിവീരനിരിക്കും ദിക്കുകൊണ്ടു പ്രസി
ക്കും പ്രദേശത്തു ചെന്നിറങ്ങിയതിനോയങ്ങു നിറ
ഞ്ഞ വാഴക്കൂട്ടത്തിൽ നിറം ചേരും മണ്ഡപത്തിലി
രിക്കും ശ്രീഹനുമാനെ സ്തുതിക്കും മാനുഷർക്കുള്ളിലി
രിക്കും പാപങ്ങളെല്ലാം തീരിക്കും നന്നെ ഷ്ടമാകും
ഒരിക്കലെന്നെന്നും -

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ശ്രീഹനുമാനെ തിങ്ങിന
മൊദാൽ കണ്ടൊരുനെരം പതംഗപുംഗവനാകിയ
ഗരുഡൻ കപികുലപുംഗവനൊടരുൾചെയ്തു ജ
നകസുതാപതിദൂതസഖെ മണികനകസുകുണ്ഡ
ലമണ്ഡിതഗണ്ഡ അനഘമതെ ശൃണു മാമകവ
ചനം വിനതാസുതനഹമഞ്ജസാ ജവിതരൻ അരു
ണസഹൊദരനധികവിഹീനൻ കരുണാകരനു
ടെ വാഹനഭൃതൻ അരുണാംബുജമലൊചന
നാകിയ ഹരിയുടെ ഉത്തമനിഹവനു അരു
ളിച്ചെയ്തു നിയൊഗിച്ചിതു മാം കരളിൽ കനിവൊ
ടു കാർമുകിൽവൎണ്ണൻ സുരപുരിസമമാം ദ്വാരക
യിൽ സുരുചിരവാസം ചെയ്യുന്നുതു യദുകുല
നാഥൻ കൃഷ്ണൻ തിരുവടി സത്വവാം ശ്രീമുഖചരണ
സരൊജൻ അൎജ്ജുനതനുടെ മകനാകുന്ന നിര
ഞ്ജനഹൃദയനതായ ഭവാനെ അൎജ്ജുനപങ്ക്തകാ
ണ്മാനാഗ്രഹമധികമിതു കൊണ്ടുനാരികയിലാണീം
തൻ തിരുവടി താനെന്നെ അയച്ചു ചിന്തിതമെന്ത
ന്നാക്കറിയാവു പാണ്ഡുമുഖാലയമാഹനനെദൃത മ
ന്തികസീമനി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിഹ വരികെന്നെന്നെ
നിയൊഗിച്ചിതു ഹരി പെരികെ കൌതുകമൊടിതു
കാലം വിരവൊടു പൊന്നീടുക നീ കപിവര ഹരി
വരമരുളും ഹന്തനിനക്കും— ❖ ❖ ❖

അരുണന്റെ സഹജന്റെ വചനമതു കെട്ടുടൻ
അഞ്ജനെയൻ കപിശ്രെഷ്ഠൻ പറഞ്ഞിതു പശ്രു
പകുലമതിൽ മരുവുമശ്രുഭമണിയായവൻ പത്ഥാ
നത്തെർ തെളിപ്പാനിരിക്കുന്നവൻ തെളിവുമൊരു

വെളിവുമവനകമലരിലില്ലെടൊ വെണ്ണയുംപാ
ലുംകവൎന്നുഭുജിപ്പവൻ അവനുടയഭവനമതിൽവ
രികചിതമല്ലെടൊ അഞ്ജനാപുത്രനാമിക്കപിശ്രെ
ഷ്ഠൻ വൃഷലികടെ വികൃതിബെത ശിവശിവനമു
ക്കഹൊ· വീക്ഷണം ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലതെല്ലുമെ
ചടുലമിഴിപടലികടെ വിളിപണികൾചെയ്യുമച്ചു
ങ്ങതിയെവെച്ചുനുകാമ്മാൻ ചിതം നഹി രഘുനൃ
പതികുലതിലക നലഘുഭുജവിക്രമൻ രാമഭദ്രസ്വാ
മിദൈവൻ സുരദൈവതം അവനുടയ ചരണമലർ
കമലയുഗമാശ്രയം അന്യനെ സെവിക്കയില്ല
ഞാൻ ധ്വജ-

മക്കടവരനുടെ വാക്കുകൾകെട്ടു നക്തഞ്ചരൊ
ഷമിയന്നധ്രതധ്വജൻ നൊക്കെടമൂൎത്തകരങ്ങളച്ചാ
ൎര ധിക്കാരം മമകൾക്കതിപ്പൊൾ ശക്രാദികളും
വന്നുവന്നെങ്ങും ചക്രായുധനെക്കൊണ്ടുരക്ഷിക്കും
വക്രാത്മാവെനിന്നൊടുകിഞ്ചന വക്കാണിച്ചു
മരിയാവിപ്പൊൾ അൎക്കനുതുല്യമശെഷജഗത്തി
ലി തൊക്കെപ്പൊലിമവരുത്തിയിരിക്കും വിക്രമ
ജ്വലനിധിവിശാലജനെശപര നക്കടത് വന്നൻക
ന്നാരിസഖി മൎക്കലതൈവതമദ്വൈഹതെത നിന
ക്കുരക്ഷിപ്പാൻ യൊഗ്യതയുണ്ടൊ മക്കടകീടാനില്ലെ
ടനിനുടെ മസ്തകമിന്നുതകൎത്തപൊത്രു - ഉള്ളമ
രങ്ങടെ കായുംകനിയും തൊള്ളയിലിട്ടുകടിച്ചുഭുജി
ച്ചുഥ പള്ളനിറച്ചുമരത്തിലെറി പല്ലുമിളിച്ചുപുള
ച്ചുനടക്കും കള്ളക്കൂട്ടംകപിചപലന്മാർ മുള്ളുപറ
ഞ്ഞാലതുപൊഴുതുടനടി കൊള്ളുമെടാമതികലഹം

നിന്റെ തുള്ളൂമൂടനെരിരുമശെഷം കൊള്ളിവ
ലിച്ചുതലകീട്ടുടനടി കൊള്ളികൊണ്ടു ഞാൻവാളുപിടി
ച്ചിഹ തുള്ളികൊന്നുമേറ്റുത്രയുമപ്പിനി വള്ളികൾകൊ
ണ്ടു വരിഞ്ഞു കിണററിൽ തള്ളിമറിച്ചൊരു തടിക്കൊ
ണ്ടടല്ലുകൾ തല്ലിഞെരിച്ചു രടിച്ചുകരങ്ങിനെയുള്ളി
രുളുചം പൊടിയാകാതെ നരളുളിൽ കോപമടങ്ങുക
യില്ലാ ത നന്തോനറിയാതെ ശിക്ഷിക്കും നിന്ന
ത്താമസിയാതെ വധിച്ചു പന്നഗരിപ്പുവിരമ
തിയാകുള്ള പന്നഗഭൃത്തനെപ്പൊഴുതായോ എന്ന
രുകെട്ടരുശചെയ്യ തുഹനമാ- നെനടെനി യന്നം
ചെയ്യതിനിപ്പോഴും മന്നിലൊരു ശരമിട്ടീഹ പി
ന്നെ പന്നഗലോകം തന്നിലുമില്ലാ വിണ്ണിലുമി
ല്ലെന്നറിയാതെ നരടെ ഉണ്ണികയക്കുന്നെന്തിന
പഴതെ കണ്ണു രവെണ്ടിതലഹിച്ചാൽനി ൻറണ്ണ
ന്തുല്യമരാകുംനീയും അരന്ധജമൂലഘാനിനരടെ
ജ്യേഷ്ഠനൊ രന്ധജനല്ലോ സൂക്ഷ്മനസാരഥി പൊ
ണ്ണനരുടയിണെഴിചകൾമുറിച്ചൊരു വണ്ണൻവാ
ഴകണെ കരവിയുടെ തെരുതെളിച്ചു നടക്കുന്നി
പ്പോ ളൊരുമിത്രിയാതില്ലീഹഗരുഡാ ഉരുവിഷീ
നൻതന്നുടെതവ്വി ക്രൂരമുറിഞ്ഞു കിടപ്പാറായി മാ
രുതിയോട്ടുമറുത്തു വരുന്നവരാരും തൊററുമടങ്ങാതി
ല്ലാ പൊരും നിന്നുടെപൌരുഷവാക്കുകൾ ചെരു
ന്നില്ലിഹചെറുമിമാനീ. പൊരുതുടന്നുജയിപ്പാ
ൻമാത്രം പൊരുംഞൊടനന്നാഗ്രഹമെങ്കിൽ ആരം
രംഭിക്കാമാഹവമെന്നൊട്ടു സാരംവച്ചുപറഞ്ഞതു
മതിമതി കൊക്കുംമുഖവുംനഖവുംചിറകുമിനിക്കൂ

ണ്ടായുധമമർചെയ്യുതിന്നെ നൾകമലത്തിൽനി
ന്നൊരുഹുങ്കൃതി നിൽക്കുംരണ്ടടിക്കൊള്ളുന്നേരം
മുഷ്ടിശമിച്ചുടനിഴൽകണ്ണെങ്കെ പറക്കുംനീ പടയെ
റെറന്നാകിൽ മികെജയിച്ചൊരുരാവണവീര നി
രിക്കുംലങ്കാനഗരംചുട്ടു കരിച്ചൊരുകരുമനകെട്ടു
വരാകം ഈകപിവരന്നൊടെതൃക്കയുമില്ലാ ഒക്കെ
യറിഞ്ഞൊരുപക്ഷിക്കെന്നെ യമക്കാമെന്നമൃതി
ന്നൂകൊള്ളും നിന്നെക്കൊല്ലുകയില്ലെഹനുമാൻ
പിന്നെ ദോഷംവരുമെന്നുമൂലം കിന്നരചാരണസ
ന്നതനീശ്വര നെന്നുടെനാഥൻ ശ്രീനാരായണ
ദെവൻതന്നുടെ വാഹനമാകിയതപസ്സുഹത്തിനെ
ശിക്ഷിച്ചെന്നാ ലദ്ദോഷംമമതീരുകയില്ലെ നദ്ദെ
ശിച്ചുപറഞ്ഞിതുഞാനും സപ്പാശനനായുള്ളൊരു
നിന്നുടെദപ്പമടക്കിയയപ്പൊനല്ലംസംഗരമിവിടെ
ചെയ്യാംചൊന്നര അപ്പുറമെത്തുംഭാവവുമില്ലാ ഇങ്ങ
നെയുള്ളൊരുപവനാത്മജനുടെ ഭംഗികലന്നൊ
രുമൊഴികെട്ടിട്ടും സംഗരമെളുതല്ലെന്നുഹതവി
ഹംഗമരാജനതൊന്നിലെത്തും കരുതിക്കൊണ്ടുട
കപികലഹിതാ പൊരുതികൊണ്ടുടപൊണ്ണെത്തടി
യാ തരുമൂഗമാകിയനിന്നുടെതടിയൊരു പെരുമ
ലപൊലെതടിച്ചുതുടിച്ചു കിടിച്ചുമുലച്ചുമിഴിച്ചുമെ
ത്തുഞ്ഞു വരുന്നസമത്ഥൻഗരുഡൻ പൃത്ഥുപെരു
ത്തകരങ്ങച്ചാരെ ക്കൂർത്തുവളുഞ്ഞൊരുകൊകിൻമുക
ളിൽ കൊർത്തുംകൊണ്ടുപറന്നതിരിച്ചു ക്കാത്ത്യായി
നിയുടെസൊദരനാകിയ കീർത്ത്യാവിലസിനസു
ലളിതകൊമള മൂർത്ത്യാനന്ദജനാർത്ത്യാദിഹരൻ മുര

രിപ്പുഭഗവാൻവാണരുളുന്ന പുരത്തിങ്കൽകൊണ്ടു
താഴ്ചവരാതിഹ തൻതിരുമുമ്പിൽ കാഴ്ചയതായ്വ
ച്ചന്തരമെന്ന്യെതൊഴുതീടുന്നേൻ..

ഇത്ഥംപറഞ്ഞുചെന്നു യുദ്ധംതുടങ്ങിപാരം ക്രു
ദ്ധൻഗരുഡനതി ക്രുദ്ധൻതാനെന്നൊവെണ്ടു. ശ
കനന്മാരായുള്ളൊരു നക്രചെരെന്ദ്രന്മാരെ കുത്തിക്കു
ലചെയ്യൊരു ശക്തിയിൽപാതിവെണ്ടാ. മരുത്തി
ന്റെപുത്രനാകും കരുത്തൻഹനുമാനെന്നു പാ
മാർത്ഥമറിയാതെ ഗരുഡൻപടതുടങ്ങി ചൊടിച്ചും
ചിറകുകൾകൊണ്ടടിച്ചുംകൊക്കുകൾകൊണ്ടു കടി
ച്ചുംവട്ടത്തിൽപാഞ്ഞു ഞെരിഞ്ഞും വല്ലാത്തവാക്കു
പറഞ്ഞുംതങ്ങളിൽകെട്ടിപ്പിണഞ്ഞും ദൂഷണംചൊ
ല്ലി പഴിച്ചും ഘൊഷിച്ചുശങ്കാ കഴിച്ചും പൊരാട്ടു
ന്നെരം കുലുങ്ങിഗന്ധമാദനം കലങ്ങിവാരിധി
നാലും മുടങ്ങിമൃഗസഞ്ചാരം അടങ്ങിഭൂചക്രവാളം
മടങ്ങീടാതെതങ്ങളിൽ തുടങ്ങിമുഷ്ടിയുദ്ധങ്ങൾ.

അടികളുമിടികളുമുടനുടനെകടിപിടികലശലുമി
ഹ ഘടനെ വടിതടിഒക്കയുമടവുകളും പൊട്ടുപൊ
ടെരടിതവും വിരുതുകളും കമനവിധങ്ങളൊന്നുപ
കൎന്നീടുന്നു കദളിവിപിനമൊക്കെ തകൎന്നീടുന്നു
മലകടെഗ്ഗുഹകളുംമുഴങ്ങീടുന്നു കലപുലികളുമെററം
മുഴങ്ങീടുന്നു കലഹരസികൻമുനിരസിച്ചീടുന്നു ക
ലിതകുതുകമിഹവസിച്ചീടുന്നു ഭയമുടയവരൊക്കെ
തിരിച്ചീടുന്നു ഭയമില്ലാത്തവൎകണ്ടുരസിച്ചീടുന്നു
പരിചരസമമൊന്നു വളൎന്നീടുന്നു പരിചൊട്ടുക
യ്യുംകാലുംതളൎന്നീടുന്നു ഗരുഡനുമമമൊന്നു കറ

ഞ്ഞിട്ടന്നു ഗഗനഭൂവിയിൽനിന്നു പറന്നീട്ടന്നു
തെല്ലുകയത്താരുമാരുതസുതന്റെതെല്ലുകൾകൊ
ണ്ടുതളൎന്നശരീരം അല്ലൽമുഴുത്തുടനരുണസഹോ
ദർ നാശ്രുപറന്നു തിരിച്ചുതുടങ്ങി ഒന്നുവിളിച്ചുരു
ൾചെയ്തിതുഹനുമാനെന്നുടെഗരുഡൻ ബെലി
ക്കെണ്ടോ എന്നോടുപൊരുതുജയിപ്പാനിപ്പോൾ
മന്നിലൊരുത്തരുമതിയാകില്ലാ എന്നതുകാരണ
മെന്നോടുതൊററതി നെന്നുടെഗരുഡനൊരവമ
തിവെണ്ടാ ഞങ്ങൾപരാക്രമമില്ലാഞ്ഞല്ലിഹഭംഗംവ
ന്നുഭവിച്ചുസഖെതവ തുംഗപരാക്രമനാകിയമ
നുകുല പുംഗവരാമസ്വാമികടാക്ഷം കൊണ്ടുന
മുക്കുവിശേഷതയുണ്ടതു കൊണ്ടുഭവാനുമറിഞ്ഞീ
ടേണം രണ്ടുവിധംവാക്കില്ലനമുക്ക പണ്ടുമിദാ
നീമില്ലൊരുഭേദം ഗുരുവാമെന്നുടെരഘുകുലനാ
ഥൻ ഒരുവാക്കിപ്പോൾചൊല്ലിയയച്ചാൽ വരു
വാൻസംശയമില്ലിങ്ങായതു മൊരുവാക്കങ്ങുധരി
പ്പിക്കണം സജ്ജനസഭയിലിരുന്നരുളുകിലുംദു
ൎജ്ജനസഭയിലിരുന്നരുളുകിലും അജ്ഞനാസുതാ
പതിയരുൾചെയ്യാലവിടെനമുക്കുവരാൻകുറവി
ല്ലാ ഇത്തരമുള്ളൊരുമാരുതിവചനം ചിത്തരസ
ത്തൊടുകെട്ടഥഗരുഡൻ സത്വരമങ്ങുപറന്നുതി
രിച്ചു ഉത്തരമുരിയാടാതെഗമിച്ചു കാരണപുരു
ഷൻവാണരുളീടിന ദ്വാരാവതിപുരിപുക്കഥഗരു
ഡൻ വന്ദനചെയ്തിഹ നിന്നൊരുസമയെ ന
ന്ദകുമാരൻചൊദ്യംചെയ്തു എന്നുടെഗരുഡൻവ
ന്നൊവെത പുനരെങ്ങുഹനുമാൻ പിറകെവരു

ന്നൊ നിന്നൊടുകൂടിവരാതെയിരിപ്പാൻ സംഗ
തിയില്ലവനെന്തിഹ വൈകി മക്കടവരനിഹഗൊ
പുരസീമനി പാൎക്കുന്നെന്തിന പഴുതിലിദാനീം
വെക്കംവരുവാൻ ചൊല്ലീടവനെ അക്കപിവര
നവസരമറിയെണ്ടൊ അജ്ഞനസഖിയുടെ വ
ചനംകെട്ടിഹ ലജ്ജിതനാകിയ വിനതാതനയൻ
അഞ്ജലികൂപ്പിയുണൎത്തിച്ചാനുട നഞ്ജനതനുടെ
മകനുടെവചനം ഉല്പലലൊചനനിന്തിരുവടിയു
ടെ കല്പനഞാൻചെന്നവനൊടു ചൊന്നെൻ
അല്പംബെഹുമാനിച്ചില്ലെന്ന പ്ലവംപ്രിയവചനമുര
ച്ചുഹനുമാൻ നിന്തിരുവടിയെക്കൊണ്ടുദുഷിച്ചുതു
ചിന്തിച്ചാലതികഠിനംകഠിനം ഹന്തനമുക്കതുണൎ
ത്തിപ്പാനെളുതല്ലമുകുന്ദമുകുന്ദനമതെന്യ ഇടയില്ലാ
ത്തഭടന്മാരാകുമൊ രിടയന്മാരുടെനട്ടുവിൽവസി
ക്കും മട്ടിയൻചൊല്ലിയയച്ചിഹവനൊരു തടിയ
ൻനീയെന്തറിയുംമൂഢാ മടവാർചൊല്ലിയവിട്ടുപ
ണിയെല്ലാം മടികൂടാതെയെടുത്തുപൊറുക്കും പിടി
യാത്തവരുടെ പരിയപ്പെട്ടൊ രടിയാനല്ലിക്കപി
കുലവീരൻകടിയാപ്പട്ടികുരക്കുമ്പൊളൊരുവടിയാ
ൽനില്ക്കുമതല്ലാതെന്തിഹ വട്ടുവാമവനെപ്പേടി
യുമില്ലാ വട്ടുവാംപവനതനുജനമിപ്പൊളം കട്ടുതാ
ഴ്ത്തുമ്പിക്കും കുറുനരിയെ കട്ടുവായുണ്ടൊ പെടിക്കു
ന്നു പൊല്ലുംരഘുനായകനല്ലാ തില്ലൊരുദൈ
വമിനിക്കിഹ ഭുവനെ കല്യാണാകൃതിസീതാരമ
ണൻ ചൊല്ലിയയച്ചെന്നാലവിടത്തിൽ ചെല്ലു
വതിന്നൊരുസംശയവുംപുനരില്ല നമുക്കതുബൊ

ധിച്ചാലും വല്ലതുമെങ്കിലുമസ്സൂനമുക്കൊരു വല്ല
ഫശിശുവെശംകയുമില്ല പുല്ലുംനിന്നുടെസ്വാമി
യുമൊക്കും ചൊല്ലുകനീചെന്നവനൊടിതെല്ലാം
വെണ്ണകവൎന്നുഭുജിച്ചുനടക്കും കണ്ണൻചൊല്ലിയ
യച്ചവിശെഷം കണ്ണുംകൊണ്ടുശ്രവിക്കയുമില്ലി
യണ്ണവതരണംചെയ്യൊരുഹനുമാൻ അക്കപി
യിങ്ങനെ നിന്ദിതുവടിയെ ധിക്കാരെണപറ
ഞ്ഞൊരുവാക്കു സഹിക്കാഞ്ഞടിയൻതടിയൻക
പിയൊടു വക്കാണത്തിനുവട്ടംകൂട്ടി കൊക്കുംചിറ
കുമുയൎത്തിചെന്നഥ കൊത്തുംതള്ളലുമടികളുമിടിക
ളുമിത്തരമഖിലവിധങ്ങളിലവനൊടു യുദ്ധംചെ
യ്യുകുമളഞ്ഞൊരുനെരം ഉദ്ധതനാകിയമാരുതസുത
നുടെ കുത്തുംതള്ളലുമടിയുംകടിയും തൊഴിയുംപൊ
ഴിയുംകൊണ്ടുടനടിയൻ മണ്ടിപ്പൊന്നിഹഭവനം
പുക്കെൻ പണ്ടൊരുനാളുമിവണ്ണമൊരവമതി
യുണ്ടായിട്ടറിവില്ലടിയന്ന പണ്ടൊരാമുതൽതിന്നു
മുടിക്കും പന്നുങ്ങൾക്കിതുകെട്ടാൽപരിഭവ മൊ
ന്നുന്നാകിൽതഴയുംകയ്യിൽ കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടീടുക
വെണം യജമാനന്മാരെങ്ങുനിങ്ങടെയജമാനത്വ
മിതെന്തിനുകൊള്ളാംതങ്ങടെസ്വാമിയെയിന്നൊ
രുമൎത്ത്യരു രങ്ങച്ചാൎദ്ദൃഷ്ടിവാക്കുപറഞ്ഞാൽ എ
ങ്ങിനെകെട്ടുപൊറുത്തീടുന്നു ചങ്ങാതിക്കളുചിത
മാണ്ണുരുമൊ ലന്തക്കുഴലുംവില്ലുംകണയും കുന്ത
വുമെന്തിനടക്കുംനിങ്ങടെ ചന്തംകാണ്മാനല്ലജ
മാനൻ ചൊറുംതന്നുപൊറ്റുപ്പിക്കുന്നു എന്തെങ്കി
ലുമൊരുപടയിൽചെന്നുട നന്തംവരികിലതെ

ല്ലൊന്നല്ല അന്തരമില്ലജനിച്ചപ്പൊഴെ അന്തവു
മുണ്ടുധരിച്ചീടെണം കക്കടശൂലമുസൃണ്ടികളെന്നി
വ യൊക്കെയെടുത്താപടക്കുപുറപ്പെട്ടുൾക്കടരൊ
ഷംമലമുകളെറി ദിക്കുകളൊക്കെമുഴക്കിചെന്നാൽ
അക്കപിയെങ്ങനെനിന്നുപൊറുപ്പു ചുറ്റുംനിന്നു
ശരങ്ങളുയക്കാംഎറ്റുംപിടിയുംകലശല്യകൂട്ടാം കൊ
ട്ടുകൊട്ടുക്കാംകൊററുമുടക്കാം മുററുമവന്റെപരാക്ര
മമപ്പൊൾ തെററുംനിശ്ചയമതിനിന്നിപ്പൊൾ
കുററംകൂടാതവനെചെന്നിഹ കുത്തികൊന്നുനമു
ക്കിഹപൊരാം ❖ ❖ ❖

ഗരുഡന്റെഭാഷിതംകെട്ടമന്ദസ്മിതം ഇതിവ
മനപംകജെ ജാതമായീമുദാ മനമഥനനൃപവാ
നെന്തെടൊനിനുടെ കരളിലൊരുസാഹസമിങ്ങ
നെതൊന്നുവാൻ അസുരസുരസംഘവും മത്ത്യ
സംഘങ്ങളും അഖിലമൊരുമിച്ചുചെന്നാഹവം
ചെയ്കിലും അഖിലബലവിഖ്യനാമഞ്ജനാപുത്ര
ന്റെ വധമിതെളുതല്ലെടൊ ബൈനതെയാസഖെ
മതിമതിമനൊരഥമെന്മൊഴികെൾക്കനീ മതിവിഭ
വശാലിയാംമാരുതിവാനരൻ രജനിചരഭഞ്ജന
ൻരാമചന്ദ്രപ്രിയൻ സലിലനിധിലംഘനൻ
സാരതെജൊമയൻ സുമഗതിവിഭീഷണൻസൂ
ക്തിസംഭാഷണൻ അവനൊടുമറ്റുഞാനീയാഹ
വംചെയ്യുന്നും അധികമവിവെകമെന്നൊത്തു
കൊൾക സഖെ ഇനിയുമൊരെടുപ്പുനീചെന്നു
പൊന്നീടണം വിരവിനൊടുവീരനെക്കൊണ്ടുചൊ
ല്ലീടണം രജനിചരവൈരിയാംരാമചന്ദ്രൻമുദാ

രഞ്ജിതസുഖമെന്നൊട്ടുചൊല്ലിവിട്ടുഹിതം ജനഹൃദയരഞ്ജനൻജാനകീവല്ലഭൻ മനസിജമനൊഹരൻമാനഗാംഭീര്യ്യവാൻ ദശവദനഖണ്ഡനൻ ദ്വാരകാമന്ദിരെ വിശദമെഴുന്നെള്ളിമെവുന്നഹെ മാരുതെ ഇതികിമപി ചൊല്ലിയാലിന്നുതന്നെവരും മതിഗുണമനൊഹരൻമാരുതന്റെമകൻ-

എവംകനിഞ്ഞുവസു ദെവനരുളിചെയ്തു ഭാവംതെളിഞ്ഞുവൈനതെയൻവണങ്ങിമെല്ലെപക്ഷിപറന്നുപലവൃക്ഷത്തിൻമീതെകൂടി വിക്ഷെപവെഗമൊടവീരൻഗമനംചെയ്തു മാരുതിവസിക്കുന്നചാരുകദളിക്കാട്ടിൽ പാരാതിറങ്ങിചെന്നുപാരംകനിവിനൊടെ ശ്രീമാമഭക്തൻതന്റെ ശ്രീപാദസന്നിധിയി ലാരൊമൽഭക്തിയൊടെ നിന്നുപറഞ്ഞിവണ്ണം വീരാവിജയഗുണധീര പവനസുത ശ്രീരാമദെവം നാണ്ടുദ്വാരാവതി പുരിയതിൽവീരാവസിച്ചിട്ടുന്നുപാരാതെഴുന്നെള്ളുന്നു ❖ ❖ ❖

എന്നതുകെട്ടരുൾചെയ്തുഹനുമാനെന്നുടെനാഥൻരഘുകുലവരനെന്നിന്നുടെകൺകൊണ്ടീക്ഷിതനായൊ മന്നമയൊദ്ധ്യയിൽവാണൊരുനാഥൻ പിന്നെയുമിങ്ങുവരീണ്ണുന്നതായൊ ലക്ഷ്മണനുണ്ടൊഭരതനുമുണ്ടൊ ലക്ഷണനാംശത്രുഘ്നനുമുണ്ടൊ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീതയു മക്ഷിതിപന്റെസമീപത്തുണ്ടൊ പക്ഷികുലൊത്തമനിദമരുൾചെയ്തു ലക്ഷ്മണനില്ലാഭരതനുമില്ലാ ലക്ഷണനാംശത്രുഘ്നനുമില്ലാ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാ

കിയസീതയു മക്ഷിതിപന്റെസമീപത്തില്ലാ ജാ
നകിയില്ലസമീപത്തെങ്കിൽ ഞാനങ്ങൊട്ടുവര
ത്തില്ലിപ്പോൾ നീയങ്ങൊട്ടുനടന്നാലുംഹനു മാ
നങ്ങൊട്ടു വരത്തില്ലെന്നീ ഹനുമാനിങ്ങനെയുര
ചെയ്യുന്നതു മനുകുലവരനൊടറിയിച്ചാലും എ
ന്നതുകെട്ടുഭഗവാൻതാനും പൊന്നുപറന്നതി
തിച്ചവിട്ടുന്ന കാരണപുരുഷൻവാണരുളിടിന
ദ്വാരാവതിപുരിപക്കലമെല്ലെ വന്ദനചെയ്തിഹ
നിന്നൊരുസമയെ നന്ദകുമാരൻചൊദ്യംചെയ്തു
ഹനുമാനെങ്ങുപ്ലവംഗമവീരാ ഹനുമാനങ്ങുമഹാ
ഗിരിമുകളിൽ ഇങ്ങൊട്ടെന്നുവരാതെന്തുഹനുമാൻ
ഇങ്ങൊട്ടുവരത്തില്ലാഹനുമാൻ എന്തൊരുസംഗ
തിയങ്ങനെപറവാൻ എന്തന്നടിയനറിഞ്ഞതുമി
ല്ലാ പരമാത്ഥംനീയറിച്ചില്ലെ പരമാത്ഥംഞാന
റിയിച്ചതെ രഘുപതിയെബഹുമാനമതില്ലെ ര
ഘുപതിയെബഹുമാനമതുണ്ട കല്പിച്ചാലതുകെ
ൾക്കരുതായ്യാ കല്പിച്ചാലതുകെൾക്കുംതാനും അ
തിന്നെന്തൊരുവൈഷമ്യമിദാനീം അതിനൊരു
വൈഷമ്യംകുറെയുണ്ട ആയതുമെന്നൊടറിയി
ച്ചാലും ആയതുമടിയനണെത്തിച്ചീടാം ആയതമി
ഴിയാളാകിയജാനകി ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീ
താ രക്ഷകുലാന്തകനാകിയനൃപനുടെ അന്തിക
ഭാഗത്തില്ലെന്നാകിൽ നീതിരുവടിയെക്കാണുക
യില്ലെ നന്തരഹീനമുരച്ചുഹനുമാൻ എന്നതുകെ
ട്ടുമുകുന്ദൻതാനും നന്നിതുകൊള്ളാമവനുടെ ഭാവം
എന്നാലിനിയുമൊരിക്കൽക്കൂടെ ചെന്നവനെ

ണംഭാനുകുലെന്ദ്രാ ചാരുതയാംജനകാത്മജയൊ
ടും ദ്വാരകതന്നിൽവസിച്ചീടുന്ന ശ്രീരഘുനായ
കനെന്നതുനമ്മുടെ മാരുതിയൊടുപറഞ്ഞീടുകപൊ
യ്. കല്പനകെൾപ്പാൻമടിയില്ലടിയനു ചില്ലരു
ഷൊത്തമകൃഷ്ണമുരാരെ ത്വൽപ്പദപങ്കജമല്ലാതൊ
രുഗതിയിപ്പരിഷക്കില്ലവിലജ്ജനനശ എന്നുപറ
ഞ്ഞുപൊന്നുതിരിച്ചു പന്നഗഭക്ഷണപക്ഷിശ്രെ
ഷ്ഠൻ- ❖ ❖ ❖

പങ്കജാക്ഷനതുനെരം തന്നുടെമങ്കമാരെവിളി
ച്ചുരുൾചെയ്തു ലങ്കചുട്ടുപൊടിയാക്കിനിശാചര
സംഘമതിനൊടുമുടിച്ചൊരുഹനുമാൻ ശങ്കരപ്രി
യനാകശെഷജനങ്ങടെസങ്കടങ്ങളെയൊഴിച്ചുസു
ഖതരംസംഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നസമർത്ഥൻ ശങ്കവെ
ന്ദെശത്തിനുമുനിമാരെ കല്പനാമവനെയിങ്ങു
വരുത്താൻ ചൊല്ലിവിട്ടുവിനതാത്മജനെഞാൻ
നല്ലവിരുതബലശാലിഹനുമാനിനില്ലകില്ലഹവരും
വിരവൊടരാമഭദ്രനുടെനല്ലൊരുമഹല ശ്യാമ
കൊമളമുദാരശരീരംഞാനുമപ്പൊടുധരിച്ചീടുന്നെ
ൻ ഭാഗ്യമുള്ളപതിനാറുസഹസ്രംഭാര്യമാരിലൊ
രുപത്മജഗാത്രി വെഗമിന്നുജനകാത്മജതന്നുടെ
വെഷമപ്പൊടുധരിക്കണമിപ്പൊൾ -

നാരായണനുടെകല്പനകെട്ടഥ നാരികൾപതി
നാറായിരമുള്ളതി ലൊരുനാരിക്കുംജനകാത്മജയു
ടെ തിരുമെനിക്കുസമാനശരീരം വിരവൊടുഹന്ത
ധരിപ്പാൻകൌശല മൊരുത്തിക്കുംപൊന്നതുണ്ടായി
ല്ല പരവശമവരുടെഭാവമതിങ്ങനെ മുരരിപുഭഗ

വാൻകണ്ടുചിരിച്ചു ഏട്ടുനതാംഗികൾപിന്നാവി
ശേഷിച്ചൊട്ടുമവൾക്കൊരുകാലുഷ്യമില്ല. എന്നതി
ലാറുവിലാസിനിമാരോടു നന്ദകുമാരനുമരുളിച്ചെ
യ്തു- ❖ ❖ ❖ ❖

കാളിന്ദീജാംബവതീസത്യ കേളിയേറിനഭാമ
രുഗ്മിണി മിത്രവിന്ദയെന്നുള്ളൊരുഭാൎയ്യ തത്ര
വന്നുവണങ്ങുവിന്നെവരും നേത്രരാഗമിനിക്കി
ഹനിങ്ങടെഗാത്രരത്നമതുകണ്ടുസുഖിപ്പാൻ ജാന
കിതന്നുടെവേഷമെടുപ്പാൻമാനിനിമാക്കിഹകൗ
ശലമുണ്ടോ ഞാനതുകാരണമിങ്ങുവിളിച്ചു ഝന
നമെന്ന്യതാഴ്ത്തീടുന്നു അംഗനമാരവരാരുംചൊ
ന്നാർ ഞങ്ങൾനിനച്ചാലിന്നിതുമാത്രം സാധി
പ്പാനെളുതല്ലമുകുന്ദ ബോധിച്ചീടുകതിരുമനതാ
രിൽ മന്ദസ്മിതവുംചെയ്തു ഭീഷ്മക നന്ദിനിയൊ
ടരുൾചെയ്തുമുകുന്ദൻ രുഗ്മിണിബാലെമൈഥിലി
തന്നുടെ വേഷമതാശുധരിക്കണമിപ്പോൾ രഘു
നായകനുടെവേഷംഞാനും ലഘുതരമങ്ങുധരി
ച്ചീടുന്നേൻ - വൈദർഭീശ്രുണുനീയും വിരവൊ
ടു വൈദേഹീവടിവാശുധരിക്കാ ഹനുമാനിങ്ങു
വരുന്നതിനുള്ളിൽ തന്മാറിസ്ഥിതിചെയ്യണമി
പ്പോൾ എന്നതുകെട്ടൊരുപുരമുറിതന്നിൽ ചെ
ന്നുകരേറിയിരുന്നുപതുക്കെ കതകുമടച്ചുകണ്ണുമട
ച്ചു മാനമിയന്നുമനസ്സുമുറച്ചു ജാനകിതന്നുടെതട
മുലതുടയിണകടിതടമളകസ്സടമുടലുടെഗുണഗണ
മുടനുടനോൎത്തും പെരുശരീരംപാൎത്തുകരത്തിൽ
പണിപലതുംചെയ്കാശുകരാഗ്ര മണിപ്പൂണ

വുമെട്ടത്തധനാക്കി കനിഞ്ഞുനകന്നുപിരിഞ്ഞു
വലഞ്ഞും എളുതല്ലെന്നുമനസ്സിലുറച്ചുകളമൊഴിരു
ഗ്മിണികതകുതുറന്നുവെളിയിൽപൊന്നുമുകുന്ദസ
മീപെ തെളിവില്ലാതവൾമുഖവുംതാഴ്ത്തി ക്ഷീണ
മിയന്നവനൊടിചൊന്നാൾ നാണക്കെട്ടുനമു
ക്കുഭവിച്ചു രാമൻതന്റെകളത്രമതാകിയ കാമിനി
മണിയുടെവെഷമെടുപ്പാൻ പലപലയത്നംചെ
യ്യുന്നതിനൊരു ഫലമുണ്ടായതുമില്ലമുരാരെ അ
ന്നെമാത്രംകൃപയുണ്ടെന്നാകിൽ ഇതുമാത്രംകൽപ്പി
ച്ചീടരുതെ രുഗ്മിണിയിങ്ങനെചൊന്നതുകെട്ടഥ
വിശ്വംഭരനാമംബുജനെത്രൻ - ❖

സത്യഭാമയെവിളിച്ചുരുൾചെയ്തു സത്യഭാ
ഷിണിനിനക്കുനിനച്ചാൽ ജാനകിതന്നുടെവെ
ഷമെടുപ്പാൻ മാനിനിമാർക്കിഹകൌശലമുണ്ടൊ
ത്തമിംതക്കിലതിസുന്ദരിതെല്ലും താമസിക്കരുതുകാ
മിനിമൌലെ സത്യഭാമയതുകെട്ടതുനെരം സത്യ
സന്ധനെവണങ്ങിനടന്നു അങ്ങുചെന്നുജന
കാത്മജതന്നുടെ അംഗഭംഗിവഴിപൊലെ ചമ
ഞ്ഞു അങ്ങുചെന്നുമുകിൽവൎണ്ണസമീപെ ഇന്ദു
ബിംബമുഖിനിന്നുവണങ്ങി കാർമുകിൽവൎണ്ണ
നമപ്പൊൾതന്നെ കാർമുകവുംതൃക്കയ്യിലെടുത്തു
അമ്പുമെടുത്തുപിടിച്ചുകരാഗ്രെ വമ്പുപെരുത്തദ
ശാനനവീരനെ അന്തകപുരിയിലയച്ചപുമാനു
ടെ ചന്തമിയന്നശരീരവുമപ്പൊൾ - ❖

പക്ഷീന്ദ്രനങ്ങുചെന്നു പവനാത്മജനെക്ക
ണ്ടു പക്ഷമിളക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞുസന്തൊഷ

ത്തൊടെ ശ്രീരാമദെവനൊണ്ടു സീതാദെവിയും
കൂടി വീരാവസിച്ചീടുന്ന ദ്വാരാവതിപുരിയിൽ
പാരാതെപൊകണമുക്കാരൊമൽ ഭക്തിയൊടെ ❖

നാരായണവാഹനനെവം പറഞ്ഞനെരം പാ
രം പ്രസാദിച്ചരുൾ ചെയ്തു ഹനുമാനപ്പൊൾ ചൊ
ന്നതുണ്ടു ഞാനു മെത്തും സംശയം വെണ്ടാ അ
ഗ്രനടന്നാലുംനീ യധുനാ പക്ഷികുലെന്ദ്രാ വ്യ
ഗ്രതരം ഞാനങ്ങു പിറകെ വരുന്നൊന്നല്ലൊ ചി
റകുള്ളനിനക്കങ്ങു പറന്നു ഗമിക്കാമെല്ലൊ പിറ
കെ പറന്നു പൊരുവാൻ ചിറകെനിക്കില്ലല്ലൊ കാടും
മലയും കുന്നും തൊട്ടും പുഴയും മല മൂട്ടും നൃപന്മാരു
ടെ നാട്ടും നഗരങ്ങളും ചാടിക്കടന്നു ദെഹം വാടി
വലഞ്ഞു ബഹു നെരം കൂടയെ പറ്റു മുന്നെനീയ
ങ്ങു ചെന്നു രാമനൊടറിയിക്കാ പന്നാലെവരു
ന്നൊണ്ടു പിംഗാക്ഷനെന്നീവണ്ണം- ❖

ഹനുമാൻ തന്റെ വാക്കുകൾ കെട്ടു വിഹഗമ
രാജൻ പൊന്നൊരു ശെഷം ശ്രീഹനുമാനൊരു
നൊടി നെരം കൊണ്ടതിവെഗാൽ ദ്വാരകപുരി സീ
താസഹിതനായകിയാരഘുകുലനാഥൻ തന്റെ ച
രണസരൊജെ വീണു നമസ്കൃതി ചെയ്തു പതുക്കെ-
പാണികൾ മൌലിയിൽ വെച്ചു കൂപ്പി വാണിക
ൾ കൊണ്ടു ബഹുസ്തുതി ചെയ്തു നാണമൊഴിച്ചിതി
മാരുതപുത്രൻ രാമ ഹരെ ജയ രഘുകുലനായക രാ
വണനാശന രാഘവ ജയ ജയ ജനകാത്മജെ
ലെലിനമനസ്ക കനകമനൊഹരകൊമളകായ
മനുകുലപുംഗവ മാനിനിമായെ ഇത്തരമനവധി

അതിഗിരമൊതി ചിത്രവിചിത്രവിചിത്രനതാകി
യ സീതാപതിയൊടുദന്താത്രയുമൊതി പ്രീത്യായാ
തനതാരൂഢമാനം പവനജനങ്ങുഗമിച്ചൊരുശെ
ഷം പതഗകുലെന്ദ്രൻവന്നുവണങ്ങി ഹനുമാ
ന്നെങ്ങുവിഹംഗമവീരാ ഹനുമാനൊണ്ടിഹപിറ
കെവരുന്നു അയ്യൊഭൊഷാനീയറിയാത ഞങ്ങളു
ന്നതനുടെതനയനിമാനിം കണ്ടുപറഞ്ഞുമറഞ്ഞി
ട്ടിപ്പൊൾ രണ്ടരനാഴികയങ്ങുകഴിഞ്ഞു മാരുതനെ
ക്കാൾ വെഗമതുള്ളൊരു മാരുതസുതനെങ്ങുയി
പ്പൊനിപ്പൊൾപാരിലൊരുത്തരുമതിയാകില്ലാപൊ
രുന്നിനുടെഗർവ്വുകളെല്ലാം എന്നരുൾചെയ്തുമു
കുന്ദൻഭഗവാൻ രാഘവരൂപമുപെക്ഷിച്ചുടനെ
ളുന്നതമായാമണിഭവനാന്ത പെന്നുചസി
ച്ചിതുവാസവസഹജൻ ഗരുഡനുമെററംവിസ്മ
യനമാടെ മാരുതസുതനെവ്വമൂഢമാറിച്ചു ഹരി
ഹരമുരഹരചരണംകൂപ്പി തിരുവൈകുണ്ഠേത്ത
ങ്ങുഗമിച്ചു ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

സമാപ്തം.